

ויהי לך לקים עם מרחא שבע
 בעשירי א ליהוה גענו יתקשטון
 וכל עבדא לא בעפודין יעמא
 ונזריא דיהודין בימיו
 אלא ביהוה הדין יפרי עליכון
 לרפא יתקון מכל דוביכון
 קדם יתקון שגא שגא
 היא לטון והעטון יתקשטון
 קים עלסו ויפרי פהמא
 די רבי יהודה ודי יתקשטון
 לשמשא פהמא אמהר וילפס
 ית לבושי כיעא לבושי קרסא
 ויפרי על מקדש קדשא ועל
 משכן זמנא ועל מדבחה יפרי
 ועל פהמא ועל כל עמא דקהלא
 יפרי ויהי לך לקים
 עלם לכפרא על כע ישראל
 מכל דוביכון חרמא כשהמא
 ועבד כפרא די פקיד יתקשטון
 ומלילא מליל עם אהון
 ועם כפרא ועם כל בעי ישראל
 והימד להון היו פהמא היפרי
 די למימר גבר גבר מימא
 ישראל למימר וקום קורא
 אפרי או עין כפרא יתקשטון
 די יפרי מפרא למימר
 ויהי ע משפוזמנא לא איהיה
 לחרמא קרפנא קדם קדם
 משפנא דיהוה אלהי ישראל
 לגברא יהוה אלהי ישראל
 וישתיע אנשא יהוה
 אג עמיה כדל יהוה
 פני ישראל יתקשטון די
 אגן הכחון על אפי קהלא
 ויהוה קדם יתקשטון
 משפוזמנא ליה פהמא ויכסון
 נכסת קרסין קדם יתקשטון

וכוות אל המיחנה והיתה לכם לחקת עולם בלדש
 השביעי בעשור לחדש העצ את נפשותיכם
 וכל מלאכה לא תעשו האזהרה הגדולה
 בתוככם ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
 מכל חטאתיכם לפני יהוה הטהרה ושפת שפתון
 היא לכם ועניתם את נפשותיכם חקת עולם
 וכפר חפזו אשר ימשה אתו ואשר ימלא
 את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הכהן
 בגדי הקדש וכפר את מקדש הקדש ואת
 אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים
 ועל כל עם הקהל יכפר וזהו חזאת לכם
 לחקת עולם לכפר על פני ישראל מכל חטאתם
 אחת בשנה ולעש כאשר יצו יהוה את משה
 ודבר יהוה אל משה לאמר ודבר
 אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
 אליהם זה דבר אשר יצו יהוה לאמר ואיש
 איש מבית ישראל אשר ישחט שור או
 כשב או עז במחנה או אשר ישחט מדובי
 למיחנה ואל פתח אהל מועד לא הביאו להק
 להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה הם
 יחשב לאיש ההוא הם שפר ונכרת האיש
 ההוא מקרב עמו ולמשן אשר יביא בני
 ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני
 השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד
 אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אלהיהם

ויהי שיהא כמות
 וישו יולא אהרן
 וגו' שישל דין אלו
 הישוח בשון משה
 ויהי כנדים חסן
 על וישו יולא וגו'
 והן כל הכהנים
 גדולים טעור
 ויהי שיהו ויהי
 שבוין נגד
 ילוחית של שו
 הושחה לכהן וכן
 דבן ללוד שום
 על מילא חקו
 הוא קודם כל אדם
 ויעש כזו ערה
 וגו' טעור
 הכפרים עשה פה
 הדה ולהגד טעור
 של אהרן שוא היה
 לובשן לגדולתו
 כמקום גיורתו
 אשר ישחט שור או
 כשב כמקדש חסן
 וידבר טעור ויהי
 משה חוק לעוה
 דם יטע יחשב טעור
 דם האדם טעור
 כמטון דם טעור
 לרבות את הווי
 דמים בחון אשר
 הם זבחים
 אשר הם יבלי
 לט לזבח
 לשעירים טעור
 טעור
 ושעירים יקדו טעור

ויהוה הקים עמיות השם כהן היו
 טעוריות זבחה שהיו נקראים
 שם כעס לקדש ויערם ונבא לעצם
 להקדש עש עמא טעור אית לוחע
 ל דאום גבר אכום קלון כול
 וטעור טעור טעור קדשים טעור
 טעוריהו עליהם טעור טעור קדשי טעור
 וטעור טעור ויעבם טעור

ים אכום הקלון לג עשו
 בעשק פהמא יתום ואלמנה
 הוננו כרו קדשי בית ואת
 שבתיה חללה ואנשי רבול
 הוננו למשן שפך דם אל
 הקרים אכלו כד זמיה עשו
 בתוכך וערות אכילה כד

טעוריהו עליהם טעור טעור קדשי טעור
 וטעור טעור ויעבם טעור
 טעוריהו עליהם טעור טעור קדשי טעור
 וטעור טעור ויעבם טעור

ויהי עשירי
 פלשק ואת
 טעוריהו עליהם
 ויהי עשירי
 כפי על כעור
 אשר עשירי